

„Romeo ja Julia“ uute tegelastega.

Laupäeva õhtul anti ooper „Romeo ja Julia“ nelja uue tegelasega. Need olid: I. Loo — Julia, M. Taras — Romeo, A. Rinne — Mercutio, T. Puks — Lorenzo.

I. Loo viis oma partii laulukunstiliselt läbi tehnilise kergusega ja säravusega, nagu see on

endastmõistetav tema juures. Ühtlasi ta rakkendas edukalt sisule vastavat tõlgitsust. Lavaline liikumine ja tüübi kujutamine sündis vabadusega ning üldine tulemus osast oli hea kunstiline saavutus. Siiski I. Loo iseloom selle kuju jaoks on natuke tugev, kuid see ei puuduta enam artisti võimeid. Kas ei saaks aga sobivamalt kasutada jumestust, kuna nüüd nägu mõninga määrani rääkis vastu kujutletava aastatele. Eriti see paistis silma esimeses pildis.

M. Taras on viimasel ajal tunduvalt vabenenud resonantsi kitsusest. Nii ta kõnesoleval õhtul mõjus meeldivalt tooni ümmarusega, väljaarvatud mõned üksikjuhud. Laulule tõlgitsusliku ilme andmiseks oli pühendatud tähelepanu, kuigi sellele võib lisada veel varjundeid. Miskipärast esineja peagu terve õhtu jooksul kaldus laulma pisut kõrgemalt. M. Taras oma osas arendas mängu innukalt, mis tõstab suuremaks lootusi tema kujunemise suhtes.

Käesoleval hooajal A. Rinne pole saanud end kuigi palju näidata. Nüüd mõninga vaheaja järele tundub olevat aluseid konstateerida, et tema toonikujundamine ilmutab muudatusi paremuse sihis. Hääldab rohkem kõlathedust ja esinemislaad soliidsemat stiilihoiakut. Lavaliselt ta oli liikuv ning võrdlemisi hästi vastava tüübi raamides püsiv.

T. Puks juba varem on B. Hansenile olnud tubliks paarimeheks. Sedapuhkugi vend Lorenzo osas ta pääses hea eduga mõjule kumera ning kandva laulu kaudu. Mängus anti edasi vaimuliku väarikas hoiak.

Ooper R. Kulli juhatusel viidi läbi hea kindlusega. Orkester esines paraja mõõduku sega, mis väärrib allakriipsutamist.

Publikut oli kogunenud õige rohkesti. Ettekanne võeti vastu hästi. Annetati lilli.

Ed. Visnapuu.

1938